

AK

GERECHTSHOF

A R N H E M

BELASTINGKAMER

Nr. 1064/1988

Het gerechtshof te Arnhem, tweede enkelvoudige belastingkamer;

Gezien het beroepschrift van X, wonende te Z, ingekomen op 14 april 1988 en gericht tegen de hem voor het jaar 1983 door de inspecteur der directe belastingen te W opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting, welke navorderingsaanslag bij een aanslagbiljet met dagtekening 17 februari 1988 en nummer 123.45.678.H.01 te zijner kennis is gebracht;

Gezien de overige stukken, waaronder de door belanghebbendes gemachtigde overgelegde notities van zijn bij de mondelinge behandeling gehouden pleidooi welke als in deze uitspraak ingelast moeten worden beschouwd;

Gehoord ter zitting van 19 september 1989 te Arnhem belanghebbendes gemachtigde mr. V, kantoor houdende te U, alsmede de Inspecteur voornoemd;

Overwegende, dat belanghebbendes primitieve aanslag is berekend naar belastbare inkomens voor belanghebbende en zijn echtgenote van respectievelijk f 6.664,-- en f 2.521,-- met inachtneming van belastingvrije sommen van respectievelijk f 12.716,-- en f 2.549,-- en van f 1.017,-- aan investeringsbijdragen, terwijl de bestreden navorderingsaanslag is berekend naar belastbare inkomens voor belanghebbende en zijn echtgenote van respectievelijk f 77.768,-- en f 2.521,-- met inachtneming van dezelfde belastingvrije sommen en investeringsbijdragen en met toepassing van een verhoging van 100 percent, waarvan de inspecteur blijkens diens op het aanslagbiljet weergegeven besluit 75 percent heeft kwijtgescholden;

Overwegende, dat belanghebbende in beroep naar het hof verstaat verzoekt primair vernietiging van de navorderingsaanslag en subsidiair vermindering daarvan met de daarin begrepen verhoging, terwijl de inspecteur concludeert tot handhaving van de navorderingsaanslag;

Overwegende, dat op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde het volgende als voor dit geding vaststaand kan worden aangemerkt:

(1.1) Belanghebbende exploiteerde in 1983 te Z een café-, restaurant- en slijterijbedrijf inclusief verzorging van partijen en verhuur van kegelbanen.

(1.2) Volgens de hij de aangifte over 1983 overgelegde jaarstukken bedroeg belanghebbendes bruto-winst in procenten van de totale inkoop in 1980 91,1%, in 1981 88%, in 1982 90,2% en in 1983 78,6%.

Sinds 1 januari 1984 exploiteert belanghebbende de onderneming in firmaverband met twee zonen. De in 1984 gerealiseerde bruto-winst bedroeg 98,6%.

(1.3) Belanghebbende stelt in zijn beroepschrift dat de slechte resultaten over 1983 het gevolg zijn van een in dat jaar gevoerde prijzenoorlog in verband waarmee hij genoodzaakt was voor de prijsberekening van de drankomzet bij feesten en partijen in de slijterij gebezigde verkoopprijzen te hanteren. In de onder (1.2) bedoelde jaarstukken wordt de daling van het bedrijfsresultaat in 1983 geweten aan het niet voldoende aanpassen van de verkoopprijzen aan een stijging van de inkooprijzen.

(1.4) Belanghebbende heeft op 17 januari 1983 een vakantiereis geboekt naar T. Het verschuldigde bedrag van f 5.000,- heeft hij op die datum of korte tijd daarna in contanten voldaan. Hij stelt dat genoemd bedrag en de uitgaven tijdens de vakantie - anders dan bij een vakantie in 1984 - niet in het kasboek zijn verantwoord omdat de betalingen uit in privé gespaarde kasmiddelen hebben plaatsgevonden, welke middelen ten onrechte niet zijn opgenomen in de aangifte voor de vermogensbelasting over 1983.

(1.5) Met betrekking tot het jaar 1983 kon belanghebbende geen kladkasgegevens of andere primaire gegevens tonen en waren afsprakenboek en prijslijsten niet meer

aanwezig. Belanghebbende heeft voorts uitdrukkelijk geweigerd de naam te noemen van degene die voor hem de kasstaten bijhield.

(1.6) Volgens belanghebbende bedroeg de bruto-winst op "keuken-inkopen" in 1983 95%. In andere jaren bedroeg dit percentage steeds 115.

(1.7) Op basis van een winstopslag op keukeninkopen van 115% en overigens van aan belanghebbendes boekhouding ontleende cijfers beliep de bruto-winst op de overige inkopen (exclusief rookwaren) in 1982 90,21%, in 1983 73,88% en in 1984 104,39%.

(1.8) Bij het vaststellen van de bestreden navorderingsaanslag heeft de inspecteur de door belanghebbende aangegeven winst uit onderneming met f 64.000,-- verhoogd.

Hij is hiertoe uitgegaan van een bruto-winst op keukeninkopen van 115% en van een bruto-winst op de overige inkopen (exclusief rookwaren) van 97%, zijnde het (afgeronde) gemiddelde van de onder (1.7) genoemde percentages van 90,21 over 1982 en 104,39 over 1984;

Overwegende, dat het tussen partijen bestaande geschil de vragen betreft

- of de inspecteur belanghebbendes boekhouding terecht heeft verworpen en diens aangegeven winst terecht met f 64.000,-- heeft verhoogd,
  - of de navorderingsaanslag terecht is vastgesteld met een verhoging, en
  - of in dezen sprake is van een navordering rechtvaardigend nieuw feit,
- welke vragen belanghebbende ontkennend en de inspecteur bevestigend beantwoordt op de in de stukken vermelde gronden waaraan ter zitting - afgezien van hetgeen onder de vaststaande feiten is opgenomen - nog het volgende, zakelijk weergegeven, is toegevoegd:

Namens belanghebbende:

(2.1) Uit de hij de pleitnota gevoegde kopie van een factuur blijkt dat geen bedragen per consumptie in rekening werden gebracht.

(2.2) De op dinsdag 9 augustus 1983 geboekte omzet kan niet juist zijn. Dit wil echter niet zeggen dat in totaal een onjuist bedrag aan omzet is verantwoord.

(2.3) De vakantiereis naar T werd gemaakt kort na 17 januari 1983.

(2.4) Degene die voor belanghebbende het kasboek bijhield, was werkzaam op een accountantskantoor en wilde zijn nevenwerkzaamheden voor zijn werkgever geheim houden. Hij werkte het kasboek op basis van de door belanghebbende verstrekte gegevens.

(2.5) Er is te weinig aandacht besteed aan de aangifte voor de vermogensbelasting over 1983.

(2.6) Het komt vaker voor dat men er prijs op stelt te beschikken over grotere bedragen aan kasgeld.

(2.7) Het is niet logisch f 64.000,-- aan omzet en winst te verzwijgen indien de bank financiering van een uitbreiding weigert op grond van de slechte bedrijfsresultaten.

(2.8) De boekhouding was gebrekkig. Inmiddels is deze verbeterd.

(2.9) De constatering van de inspecteur rechtvaardigen niet dat belanghebbende wordt geconfronteerd met navordering van inkomstenbelasting en premieheffing volksverzekeringen alsmede naheffing van omzetbelasting tot een bedrag van in totaal circa f 60.000,--.

(2.10) De controlerende ambtenaren waren in een gesprek dat zijn gemachtigde voor het vaststellen van de navorderingsaanslag met hen heeft gevoerd, niet bereid tot een compromis.

Door de inspecteur:

(3.1) Het is onwaarschijnlijk dat belanghebbende voor de T-reis in privé geld had gespaard op een wijze die geen rente opleverde.

(3.2) Het niet-noemen van de naam van degene die belanghebbendes kasboek bijwerkte, is in strijd met artikel 47 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen. De werkgever van de betreffende persoon zou door de fiscus niet omtrent diens nevenactiviteiten zijn geïnformeerd.

(3.3) In oktober 1982 heeft de voorlaatste controle bij belanghebbende plaatsgehad. Toen is al geconstateerd dat belanghebbende drank verkocht tegen slijterijprijzen. Als hij dit ook in 1983 heeft gedaan, kan de daling van het bruto-winstpercentage hierdoor dan ook niet worden verklaard.

(3.4) Waarschijnlijk is de bruto-winstopslag op keukeninkopen voor 1983 plotseling op 95% gesteld om overigens geen vreemde resultaten te behoeven verantwoorden.

(3.5) Uit één nota kan geen indruk worden verkregen van de in een bepaald jaar gehanteerde prijzen.

(3.6) De weigering van de S-bank belanghebbendes kredietfaciliteit te vergroten is begrijpelijk nu belanghebbende een deel van zijn omzet niet verantwoordde.

(3.7) Bij andere ondernemers is niets gebleken van een in 1983 gevoerde prijzenoorlog.

(3.8) Wellicht is de kwijtschelding van de verhoging tot op 25% achteraf gezien te clement;

Overwegende omtrent het geschil:

(4.1) Belanghebbende heeft op geen enkele wijze verklaard waarom zijn bruto-winstpercentage op keukeninkopen in 1983 20 punten lager zou liggen dan in andere jaren.

Hij heeft hetgeen onder (3.2) is weergegeven niet weersproken en heeft ook overigens tegenover de betwisting door de inspecteur niet waargemaakt dat het in de jaarstukken vermelde slechte resultaat over 1983 zou voortvloeien uit een in dat jaar

gevoerde prijzenoorlog. Zulks volgt niet name niet uit de bij de pleitnota overgelegde kopie van een faktuur.

(4.2) Het is niet aannemelijk dat een ondernemer naast kasmiddelen ten behoeve van zijn onderneming ook in privé aanzienlijke bedragen in contanten aanhoudt nu dit zou betekenen dat hij zonder noodzaak afziet van rente.

Belanghebbende die geen reden heeft aangevoerd waarom hij in privé over aanzienlijke bedragen aan kasgeld zou willen beschikken, maakt niet waar dat hij – in afwijking van zijn aangifte voor de vermogensbelasting over 1983 - in privé over voldoende contanten beschikte om zijn vakantie naar T te betalen.

(4.3) Belanghebbende heeft erkend dat de omzetberekening tijdens het zogenaamde “r-feest” in augustus 1983 op basis van de in het kasboek vermelde ontvangsten resulteert in een te lage restomzet (omzet anders dan van bier), en dat de omzet onjuist in het kasboek is verantwoord.

Met hetgeen hij heeft aangevoerd omtrent stortingen van gelden op zijn eigen bankrekening maakt hij geenszins waar dat hij desalniettemin de totale omzet - zij het op onjuiste dagen - heeft verantwoord.

(4.4) Gelet op het vorenoverwogene heeft de inspecteur belanghebbendes administratie terecht niet aanvaard als betrouwbare grondslag voor de berekening van zijn winst over 1983.

(4.5) Belanghebbende maakt niet aannemelijk dat de door de inspecteur toegepaste winstbijtelling te hoog is.

Hieraan doet de weigering van de S-bank belanghebbendes kredietfaciliteit te vergroten niet af. Het is immers aannemelijk dat - gelijk de inspecteur betoogt - de bank zijn beslissing heeft gebaseerd op uit belanghebbendes administratie blijkende cijfers. Het tegendeel is gesteld noch gebleken.

(4.6) Uit het vorenstaande volgt dat voor dit geding ervan moet worden uitgegaan dat belanghebbende een aanzienlijk deel van zijn omzet en winst niet heeft verantwoord zodat het tenminste aan zijn grove schuld is te wijten dat aanvankelijk te weinig

belasting is geheven. De bestreden navorderingsaanslag is derhalve terecht vastgesteld net een verhoging van 100%.

Belanghebbende is niet - althans niet binnen de daartoe in artikel 27, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen gestelde termijn - in beroep gekomen tegen het besluit van de inspecteur de verhoging voor niet meer dan 75% kwijt te schelden.

(4.7) Belanghebbende beroept zich te onrecht op de afwezigheid van een navordering rechtvaardigend nieuw feit. Bij het vaststellen van de primitieve aanslag mocht de inspecteur afgaan op belanghebbendes aangifte die een goed verzorgde indruk maakt. De omstandigheid dat het bruto-winstpercentage over 1983 aanzienlijk lager was dan in voorafgegane jaren, gaf de inspecteur op zichzelf onvoldoende reden om ter zake van de over 1983 aangegeven winst een nader onderzoek in te stellen. Dit houdt niet in dat het lage bruto-winstpercentage over 1983 niet in samenhang met andere, na het vaststellen van de primitieve aanslag gebleken omstandigheden aanleiding kan geven belanghebbendes administratie over dat jaar niet te aanvaarden als grondslag voor de winstbepaling.

(4.8) Gelet op het vorenoverwogene is het beroep niet gegrond;

Recht doende:

Handhaaft de navorderingsaanslag waarvan beroep.

Aldus gedaan ter raadkamer van het gerechtshof te Arnhem op 30 OKT. 1989 door prof. mr. Smit, vice-president, lid van de tweede enkelvoudige belastingkamer, in tegenwoordigheid van mr. drs. Haas als griffier.

(F.J.P.M. Haas)

(D.C. Smit)

Afschriften aangetekend per post verzonden op: 30 OKT. 1989